

Abstrakt

Magisterská diplomová práce zkoumá využití nástrojů umělé inteligence a strojového učení pro předvídání a předcházení terorismu a s tím spojená bezpečnostní rizika. Na konceptuální úrovni se práce zabývá přístupem předvídání hrozeb se zaměřením na predictive policing a rozebírá jeho dopady na bezpečnost při použití metod strojového učení. Rizika, která jsou spojena s užitím prediktivních nástrojů a strojového učení jsou následně rozebírána v kontextu protiterorismu. Cílem práce je odpovědět na otázku, do jaké míry lze důvěřovat prediktivním nástrojům strojového učení pro předvídání a předcházení terorismu, a jaké bezpečnostní dopady může mít jejich užití v Izraeli. Práce poukazuje na to, že ačkoliv se analýza dat prediktivních nástrojů může zdát rychlejší a přesnější než posouzení člověkem, nelze na tyto technologie spoléhat v plném rozsahu. Naopak, pokud výsledky těchto systémů povedou k razantním opatřením jako omezení svobody jedince, může tak docházet k porušení lidských práv. Proto i v případě Izraele, který je často prezentován jako jediná demokracie na Blízkém východě, je třeba brát v úvahu rizika spojená s limity nástrojů strojového učení v kombinaci s dosavadní praxí izraelských bezpečnostních složek a historicko-spoločenským kontextem Izraele, který napovídá, že je obtížné, ne-li nemožné objektivně a přesně předpovědět možné teroristické aktivity a identifikovat teroristy předtím, než spáchají útok.